

Az ördög nem alszik

7óra7 7 pont

Közösség 7.00 pont

Idő 2 óra 40 perc, egy szünettel

Korhatár 12+

Vesztegzár a kastélyban

Fotó: Dömötör Ede

Az ördög nem alszik - Bandor Éva, Ollé Erik

Milyen nehéz is a szerelem! Mennyi kis pizlicsáré vargabetű kell ahhoz, hogy két ember egymásra találjon. Persze nem a legjobb hobbi kiszolgáltatni magunkat egy másik ember számára, de aztán valahogy csak eljutunk oda, hogy ezt nehéz megkerülni, és ha jól van megválasztva az a másik, akkor ez nem is olyan rossz dolog. A komáromi színház most könnyed túrát tesz eme közhelyesen kényes témakörben, ahol nincs semmi elaprózva: négy boldog pár jut el az megjátszott utálattól a virágzó szerelemig, amolyan operettes nagyvonalúsággal, és felettébb szórakoztatóan.

Sajnos ebből még az első húsz percben nem sok látszik, de a hosszúra nyúlt expozét – ahol megismerjük a kujonikus grófot, annak öntudatos unokaöccsét és ugyanazon tőről metszett, de igen csinos unokáját – már a gyors konfliktusteremtés váltja fel: a gróf – aki célja a két fiatal egymásba habarodtatása – megrendezi saját temetését, és végrendeletében úgy határoz,

hogy a fiatalok csak akkor kapják meg a vagyont, ha a kastélyban összezárva maradnak egy hónapig, és betartják azokat a játékszabályokat, amikkel rendelkezett (pl. közös vacsora, kötelező együttlétek és menetrendszerű, vonakodásmentes csókok). Ez már azután történik, hogy az évődés első szakasza úgy zárult le, hogy az egyik jobbra, a másik balra hagyta el lóhalálában a házat, gyűlöltén mormolva magában a másik nevét. A játékszabályok azonban nem tiltják, hogy mást is lehessen a kastélyba hívni, így három-három barát és barátnő érkezik nagy terveket szöve a másik nemmel való leszámolásra. Még egy fontos szabály: aki hamarabb szegi meg a szabályokat, az nem kap egy fillért sem az örökségből.

Fotó: Dömötör Ede
Az ördög nem alszik

A nemek kibontakozó harcában persze kétségtelen, hogy ki fog először alul maradni, hiszen a gyerekes ostobaságokkal operáló férfibanda egy szempillantás alatt beadja a derekát a női csáberőnek, de hát nem is lehetne ez másképpen. A domina (Molnár Xénia), a femina (Holocsy Katalin), és a klerika (Bandor Éva), gyorsan behálózza a szendét (Bernáth Tamás), a maflát (Olasz István) és a macsót (Ollé Erik). A remek ensemble játékból kiemelkedik Molnár Xénia, aki még a túlzó drabalitásban is tökéletesen nő tud maradni, és Ollé Erik, aki néhány perc alatt nyíltszíni tapsig viszi a túlmozgásos műmájer nyugtatótúladagolását, majd az extrém méretű herékkel megáldott kakas illusztrációját. Ez a hatosfogat a színpadra álmódott vígjáték egyik pillére, és ezt a szerepét maximálisan be is tölti.

Fotó: Dömötör Ede

Az ördög nem alszik - Tar Renáta, Dráfi Mátyás, Hajdú László

A másik pillér Péter és Éva huzavonája, ami azonban a szélsőséges évődés, egymás folytonos kijátszása és átverése következtében egy pillanatra kegyetlen játékká, pusztá lélektiprássá válik, és talán azzal kerüli az előadás leginkább, hogy egy remek estén kívül többet is adjon, hogy ezt a gonoszságig elvitt játékot egyszerűen meg nem történtté teszi, és hirtelen a kristálytisztá happy endben találjuk magunkat. Ettől eltekintve Tar Renáta és Hajdú László párosa frappánsan kiszámíthatatlan, és mindkettejük szava mögött a másiktól való félelem hallik ki. A bohócati vonalat Dráfi Mátyás szórakozott gróf Boroghy Gedeonja (ő akarja összehoronálni párt, és figyeli az eseményeket egy titkos szobából, mert ő ugye már papíron halott), illetve Tóth Tibor deklamáló, stílusosan ripacs Viktorja adja, akinek az a feladata, hogy eljátssza gróf Boroghy Gedeon szellemét. Hogy ebből hogy lesz bohózat? Úgy, hogy van olyan szereplőnk, aki az egyik inkognitóját ismeri, és van olyan, aki a másikat. De olyan nincs, aki mindkettőt...

Görög László rendező a zenés részekre jóval kevesebb hangsúlyt fektetett, mint a szereplőkre, a poénokra (Viktor mint *kassai színész* – tízpontos találat) és a gegekre, de van, ami pótolja ezt a kimaradt élményt. Például az, hogy hiába a 20. század eleji hangulat és miliő, senki nem próbál operettekből, és *régifilmklisékből* építkezni, így mindenki tartogat valamilyen meglepetést. Például Majorfalvi Bálint inasa eldobva minden *inasallúrt* egy jóra való közalkalmazottat, és nem egy Hyppolit-variánst játszik, de Tar Renáta (Éva) sem lesz Kiss Manyi, ahogy Hajdú László (Péter) sem Jávor Pál, és Fabó Tibor (Gergely) sem Kabos Gyula, annál inkább bajtárs, és házsártos jó barát. Munkájuk még azt is képes elhítenni, hogy a „hülye” szónál degradálóbbr és rondább szó még nem született a Földön – pedig ennél valószínűtlenebb vállalás talán nincs is egy színdarabban.

Fotó: Dömötör Ede

Az ördög nem alszik - Hajdú László, Tar Renáta, Dráfi Mátyás

Hogy a nemek harcát végül ki nyeri? Nyilván mindkettő, és bár ennek miértje kevésbé ölt testet a színpadon, a könnyed szórakozás nem lesz pusztán felszín és porhintés, és ezt jól jelzi az is, hogy a tapsokat nem dalvégi *mosttapsolj-koreográfiák* vezérlik, hanem a gegeknek szólnak. Mert itt minden gegért és poénért meg lett dolgozva, a sikert nem a könnyebbik felénél fogta meg a társulat. De magabiztosan ragadta meg.

Zsedényi Balázs